

BELED SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Beled 90/1)

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

Hayır! Yemin ederim bu beldeye,

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim dedi ki: "Rabbim, burayı güvenli bir belde kıl! Halkından Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenenleri, ürünlerden rızıklandır!" Allah dedi ki: "İnkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!"

(İbrahim 14/35)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

Bir gün İbrahim dedi ki: "Rabbim! Burayı güvenli bir belde kıl. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak eyle!"

(Al-i İmran 3/96)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

Şüphesiz ki insanlar için kurulan ilk ev, Mekke'dedir. Bereketlidir ve herkes için doğru yönü gösterir.

(Al-i İmran 3/97)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Orada İbrahim'in ibadet için durduğu yerlerin apaçık işaretleri vardır. Oraya giren kişi, güvende olur. İnsanlardan bir yolunu bulabilenlerin, Allah için Beyt'i hacetmeleri gerekir. Kim inkâr ederse bilsin ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur.

(Neml 27/91)

إِنَّمَا أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا
وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

Bana sadece bu beldenin Rabbine kulluk etmem emredildi. Burayı harem bölgesi yapan O'dur; her şey O'nundur. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.

(Kureyş 106/1)

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ

Kureyşliler; sıcak ilgi gördükleri için,

(Kureyş 106/2)

إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

sıcak ilgiyi, kış ve yaz yolculuklarında gördükleri için,

(Kureyş 106/3)

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

bu Beyt'in Rabbine kulluk etsinler!

(Beled 90/2)

وَأَنْتَ جِلُّ بِهَذَا الْبَلَدِ

senin konakladığın bu beldeye,

(İsra 17/76)

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

Seni bu topraklardan çıkarmak için yerinden oynatmak üzereler. O zaman senden sonra burada fazla kalamazlar.

(İsra 17/77)

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

Senden önce gönderdiğimiz elçilere uygulanan kanun budur. Bizim kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.

(Beled 90/3)

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

doğurana ve doğurduğuna!

(Ahkaf 46/15)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Biz insana, ana babasına iyi davranma görevi yükledik. Anası onu zahmetle taşımış ve zahmetle doğurmuştur. Onu taşımasıyla sütten kesmesi otuz ay sürer. Ergenlik çağına ulaşınca veya kırk yaşına erişince der ki: “Rabbim! Bana ve ana babama verdiğin nimetlere şükretmek için razı olacağın ıslah eden iyi işler yapayım, soyumdan gelenleri de ıslah edeyim. Ben sana yöneldim ve ben sana tam teslim olanlardanım.”

(Ahkaf 46/16)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

İşte onlar, kötülüklerini geçerek yaptıklarının en güzelini kabul ettiğimiz cennet ahalisidir. Böylece kendilerine verilen doğru söz yerine getirilmiş olur.

(Ahkaf 46/17)

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ افِ لَكُمْ مَا اتَّعَدَانِي أَنْ أُجْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُكُ آمِنَ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Ana babasına şöyle diyen de vardır: “Öf size! Benden önce nice nesiller geçip gitmişken bana topraktan çıkarılmayı mı vadediyorsunuz?” Onlar ise Allah’tan yardım isteyerek evladına: “Sana yazık oluyor; îmân et! Şüphe yok ki Allah’ın vaadi gerçektir” derler. Hemen der ki: “Bu olsa olsa öncekilerin yazılarıdır.”

(Ahkaf 46/18)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

Onlar kendilerinden önce gelip geçmiş insan ve cin ümmetleri aleyhindeki: “Onlar kesinlikle kaybedenlerdir ” sözünü hak edenlerdir.

(Beled 90/4)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

Doğrusu Biz insanı, bir zorluk ortamında yarattık.

(Tin 95/4)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

Gerçekten insanı, en güzel donanımda yarattık.

(İnsan 76/28)

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا

Biz onların bağ dokularını güçlü yarattık. İstedığımız zaman benzerleriyle değiştiririz.

(Beled 90/5)

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَفْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

Kimsenin ona gücünün yetmediğini mi sanıyor!

(Necm 53/24)

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى

Yoksa her istediği, insan için mi?

(Kıyamet 75/36)

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

(Alak 96/6)

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغُ

Yok yok! İnsan kesinlikle azar;

(Alak 96/7)

أَنْ رَأَهُ اسْتَغْنَى

kendini yeterli görürse eğer.

(Beled 90/6)

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

Diyor ki: “Yığınla mal tükettim.”

(Al-i İmran 3/116)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnkâr edenlerin malları da çocukları da Allah’a karşı bir fayda sağlamaz. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olacaklardır.

(Al-i İmran 3/117)

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Onların dünya hayatında hayra yaptıkları harcamalar, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinine isabet ederek yok eden kavurucu soğuk bir rüzgâr gibidir, Allah onlara zulmetmez, onlar kendilerine zulmederler.

(Nisa 4/38)

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ
الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

Onlar mallarını insanlara gösteriş için harcarlar. Allah'a ve ahiret gününe de inanıp güvenmezler. Şeytan kime arkadaş olursa onun arkadaşlığı pek kötü olur.

(Enfal 8/36)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

İnkâr edenler, mallarını Allah yolundan engellemek için harcamaktadırlar, harcamaya da devam edeceklerdir. Sonra o mallar onlar için bir yürek acısı olacak ve mağlup olacaklardır. O kâfirler, cehennemde bir araya getirileceklerdir.

(Beled 90/7)

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدًا

Kimsenin onu görmediğini mi sanıyor!

(İnşikak 84/14)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

Çünkü o, asla rahatının bozulmayacağını zannetti.

(İnşikak 84/15)

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

Evet! Kesinlikle Rabbi onu görüyordu.

(Beled 90/8)

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

Ona iki göz vermedik mi?

(Beled 90/9)

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

Bir dil ve iki dudak!

(Beled 90/10)

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

Ona her iki yolu gösterdik.

(Teğabün 64/2)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Sizi yaratan O'dur. Sonra kiminiz kâfir olur, kiminiz de mümin olur. Yaptığınız her şeyi gören Allah'tır.

(İnsan 76/3)

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

Elbette biz ona yol gösterdik; ister şükreder, ister nankörlük eder.

(Beled 90/11)

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

O, zor olanı göze alamadı.

(Beled 90/12)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

Zor olan nedir, ne bileceksin?

(Beled 90/13)

فَأَكْرَبَهُ

Zor olan, hürriyetini kaybetmiş birini kurtarmaktır.

(Beled 90/14)

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

Yahut kıtlık gününde birinin karnını doyurmaktır.

(Beled 90/15)

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

Yakınlarından bir yetimi,

(Beled 90/16)

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

veya bitkin hale gelmiş bir çaresizi kurtarmaktır.

(Beled 90/17)

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Aynı zamanda inanıp güvenen, birbirine sabrı tavsiye eden ve merhameti tavsiye eden biri olmaktadır.

(Asr 103/1)

وَالْعَصْرِ

Asra yemin olsun!

(Asr 103/2)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

İnsan kesinlikle zarardadır.

(Asr 103/3)

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

Ancak; inanıp güvenen, islah eden iyi işler yapan, birbirine sürekli hakkı ve sabrı tavsiye edenler hariç.

(Beled 90/18)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

İşte sağcılar bunlardır.

(Vakıa 56/27)

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

Sağcılar; ne mutlu o sağcılara!

(Vakıa 56/28)

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

Orada dikensiz sedir ağaçları,

(Vakıa 56/29)

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

çiçeklenmiş akasyalar,

(Vakıa 56/30)

وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ

uzayıp giden gölgelikler,

(Vakıa 56/31)

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

çağlayanlar,

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

çok çeşitli meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

Arkası kesilmeyen ve yasaklanmayan...

(Vakıa 56/34)

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

Yükseltilmiş eşler;

(Vakıa 56/35)

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْسَاءً

biz onları yeniden yapılandırdık,

(Vakıa 56/36)

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

her birini birer bâkire kıldık.

(Vakıa 56/37)

عُرْبًا أَنْرَابًا

Tatlı dilli ve yaşıtırlar.

(Vakıa 56/38)

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

Bunlar sağcılar içindir.

(Vakıa 56/39)

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى

Bir kısmı öncekilerden,

(Vakıa 56/40)

وَتَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ

Bir kısmı da sonrakilerdendir.

(Beled 90/19)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Âyetlerimizi inkâr edenler; onlar solculardır.

(Vakıa 56/41)

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

Solcular; ne yazık o solculara!

(Vakıa 56/42)

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

İçlerine işleyen bir ateş ve kaynar su içinde,

(Vakıa 56/43)

وَضِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ

kara dumandan bir gölgede,

(Vakıa 56/44)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

ne bir serinlik ne de bir ikram yoktur.

(Vakıa 56/45)

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

Çünkü onlar bundan önce şımartılmışlardı.

(Vakıa 56/46)

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ

Dehşet gûnahta ısrar ederlerdi.

(Vakıa 56/47)

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Derlerdi ki: “Toprağa ve kemiklere dönuştükten sonra biz gerçekten dirilecek miyiz?

(Vakıa 56/48)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Önceki atalarımız da mı?”

(Vakıa 56/49)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

De ki: “Kesinlikle, öncekiler de sonrakiler de.

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi bilinen bir günün buluşma vaktinde bir araya toplanacaklardır.”

(Vakıa 56/51)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

Sonra siz, ey yoldan sapmış yalancılar!

(Vakıa 56/52)

لَأَكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

Siz zakkum ağacından yiyeceksiniz.

(Vakıa 56/53)

فَمَالُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

Karnınızı onunla dolduracaksınız.

(Vakıa 56/54)

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

Üzerine kaynar su içeceksiniz.

(Vakıa 56/55)

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

Susuzluktan yanıp kavrulanlar gibi içeceksiniz.

(Vakıa 56/56)

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

Bu, onlara din günü ikramıdır.

(Beled 90/20)

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوَصَّدَةٌ

Onların üzerine kapanmış bir ateş vardır.

(Hümeze 104/1)

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

Arkadan çekiştiren, kusur arayıp duranların hepsine yazıklar olsun!

(Hümeze 104/2)

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

O ki, mal biriktirir ve onu sayar durur.

(Hümeze 104/3)

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

Üstelik malının kendisini ölümsüzleştireceğini sanır.

(Hümeze 104/4)

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

Asla! O, kesinlikle hutameye atılacaktır.

(Hümeze 104/5)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

Hutame nedir, sen ne bileceksin?

(Hümeze 104/6)

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

(Hümeze 104/7)

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

Öyle ki; yüreklere kadar işler.

(Hümeze 104/8)

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدِّقَةٌ

Üstelik üzerlerine kapanan,

(Hümeze 104/9)

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

uzatılmış direkler arasındadır.
